

[Φοβάμαι!]

Έρθε η άνοιξη. Δυο μικροί μελισσοφάγοι* αναλαμβάνουν να ξυπνήσουν την Τεστούντο, τη χελώνα. Όμως ο Ντε-ε-ε δεν ξέρει ακόμα να πετά καλά...

Ο ήλιος είπε δυνατά: Σήμερα θα ζεστάνω τα δάση. Ο ανοιξιάτικος άνεμος δε θύμωσε.

– Ας τα ζεστάνει, είπε, είναι καιρός.

Τα δέντρα τίναξαν χαρούμενα τα κλαδιά τους.

– Έρθε η άνοιξη, είπαν. Ζεσταθήκαμε.

Ο ήλιος είπε πάλι:

– Σήμερα πρέπει πια να ξυπνήσει και η Τεστούντο η χελώνα.

Ο ανοιξιάτικος άνεμος το 'φερε το μήνυμα του ήλιου στο δάσος, στα δέντρα, στα πουλιά.

– Ας ξυπνήσει, ας ξυπνήσει... είπε ο Ντε-ε-ε ο μικρός μελισσοφάγος, και πήδησε δυο φορές πάνω στο κλαδάκι της μεγάλης βαλανιδιάς.

– Κάνει ζέστη, είπε στο αδελφάκι του, ο Ντικ-Ντικ-Ντικ, ο μεγαλύτερος μελισσοφάγος, και κούνησε τη μακριά του την ουρά με τα δέκα τα φτερά, τρεις ολόκληρες φορές. Τίναξε και τα πράσινα φτερά του και άνοιξε λίγο τα κοντά του ποδαράκια.

– Για πού ετοιμάζεσαι; ρώτησε ο Ντε-ε-ε, το μεγάλο του αδελφό.

– Θα κατεβώ, να πιω νερό, γιατί διψώ, είπε ο Ντικ-Ντικ-Ντικ κελαϊδιστά.

* μελισσοφάγος: είδος πουλιού

– Να 'ρθω κι εγώ; ξαναρώτησε το μικρό πουλάκι.

– Έλα σε περιμένω, είπε με χαρά ο Ντικ-Ντικ-Ντικ.

Το μικρό όμως πουλάκι, ο Ντε-ε-ε, δεν είχε μάθει ακόμα να κατεβαίνει από ψηλά και φοβόταν. Βγήκε στην άκρη του μεγάλου κλαδιού, κι έκαμε κατά πως του είχαν δείξει οι γονείς του. Το μόνο όμως που κατάφερε ήταν να κάνει ένα μικρό γύρο λίγα μέτρα μακρύτερα από το ψηλό δέντρο και γύρισε τρομαγμένο πίσω, γιατί νόμισε ότι θα πέσει.

– Δεν μπορώ! φώναξε δυνατά στο αδελφάκι του. Θα πέσω.

– Δεν πέφτεις, είπε ο Ντικ-Ντικ-Ντικ. Μη φοβάσαι. Μην κουνάς γρήγορα τα φτερά σου. Μη σφίγγεσαι. Άφησε το σώμα σου ελεύθερο να κατεβεί σιγά-σιγά. Ο αέρας σε κρατάει. Δοκίμασε.

– Δεν μπορώ! φώναξε ξανά ο Ντε-ε-ε. Φοβάμαι, εγώ δε βλέπω κανένα να με κρατά.

Τότε ο Ντικ-Ντικ-Ντικ ήρθε κοντά στον Ντε-ε-ε και του μίλησε καλόκαρδα.

– Έλα, Ντε-ε-ε. Θα σε βοηθήσω να κατεβείς.

– Όχι! κούνησε το κεφαλάκι του δυο φορές ο Ντε-ε-ε. Θέλω τον μπαμπά. Εσύ δε με βοηθάς καλά, θα πέσω.

– Δεν πέφτεις! Αγρίεψε τώρα ο Ντικ-Ντικ-Ντικ. Τα κιτρινοπράσινα φτερά του λαιμού του και του σβέρκου του σηκωθήκανε όρθια ολόγυρα και ανακατεύτηκαν άσχημα.

– Μην είσαι ανόητος, έλα. Θα σε βοηθήσω.

Ο Ντε-ε-ε ο μικρός μελισσοφάγος το αποφάσισε. Ήρθε σιγανοπατώντας στην άκρη του μεγάλου κλαδιού και τώρα ήταν έτοιμος να πετάξει. Βέβαια η καρδούλα του το ήξερε πόσο ακόμα φοβόταν... αλλά πάει πια. Η απόφαση είχε παρθεί. Εμπρός.

– Τάπα-τάπα-τάπα-τάπα... ακούστηκαν την ίδια στιγμή να χτυπούν τα φτεράκια από τους δυο μικρούς μελισσοουργούς, καθώς ξαφνικά ξεκίνησαν μαζί... [να πιουν νερό και να ξυπνήσουν την Τεστούντο].

Ελένη Βαλαβάνη

δραστηριότητες

Χρειάστηκε ποτέ τη βοήθεια κάποιου άλλου για να κάνεις κάτι, όπως ο Ντε-ε-ε στην ιστορία μας; Μίλησέ μας γι' αυτό.

Ποια ζώα από αυτά που βλέπεις στον παρακάτω πίνακα «κοιμούνται» τον χειμώνα και ξυπνούν την άνοιξη; Γιατί συμβαίνει αυτό;

«Παίξε» σε παντομίμα* με τους συμμαθητές σου τη σκηνή που ο Ντικ-Ντικ-Ντικ μαθαίνει στον αδερφό του τον Ντε-ε-ε να πετάει. Για ρυθμό και μουσική μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το κομμάτι *Το πέταγμα της μέλισσας* του συνθέτη Ρίμσκυ-Κόρσακοφ από το παραμύθι του *Τσάρου Σαλτάν*.

* παντομίμα: μίμηση με κινήσεις χωρίς λόγια